

Д-р Вrabчев, може би нямаше да ви пиша, но това, което искам да споделя с вас, не ми се случва за пръв път. Дори и сега, когато вече съм с друг партньор и още не сме правили секс, пак е същото.

Странно ми е защо мъжете трябва да "помиришат" жената /като при животните/. Какво толкова има в това? Чувала съм, че е възбуждащо за някои, но се надявам д-р Вrabчев като специалист в областта си да ми обясни - за феромони ли говорим, или за нещо съвсем друго.

Първия път, когато ми се случи, вече бях в леглото и пост фактум видях, че той ме подушва. Според мен един истински мъж никога няма да откаже, ако жената го помоли с: "Искам да свърша в ръцете ти". А ето, че и сега е същото. Иначе казано, той има в ръцете си трептяща от страст жена, а не предприема нищо повече. Не зная това като намерение за продължение на връзката ли да го тълкувам, или си е чисто любопитство? Питам, защото човекът твърди, че ме желае, а никак не бърза да стигнем до края. Не че се оплаквам, но понеже прелюдията към основното и толкова желано от мен ястие е прекалено дълга и качествена, в шокиращи за мен ситуации аз свършвам. Признавам си, не бях правила евала на мъж! И то не защото съм някоя зловна кучка, напротив, никога не съм обиждала никого, а точно обратното – пазя достойнството на партньора си, независимо от ситуацията. А сега май си намерих майстора! За да стигна дотам, че да свърша само от потъркване на брадата му по мен, независимо по коя част на тялото ми! Получавам спазми от топлината на гласа му, чак се сгъвам на две, а след това ходя като току-що полята с кофа вода. Просто е гьол от възбуда! А според мен толкова малко се иска! Стига да чувстваш жената до себе си и да знаеш какво да направиш, че тя да не спира да те иска и да моли за още - понякога диво и необуздало, друг път тихо и кротко,

като ласка, но винаги споделено, с невероятна нежност, възбуда и усещане. Говоря за миговете, когато не ти, а партньорът ти е важен.

И още нещо - чувала съм изказвания от рода "това е напикаване", защото свършвам много обилно, и ме хваща яд, но това е тема на друг разговор.

Мари

Здравейте Мари,

Нямаше как Вашето писмо да не ме интересува толкова много. Нямаше как... Та да ме стане ясно, ама съвсем ясно какво точно Ви безпокои, прочетох го, ама много бавно и няколко пъти. След това спрях да чета и затворих очи. Затворих очи и ми замириса на любов. Онази човешка любов – истинската. В която има и психичното и телесното, но най-вече страстта. И то между двамата партньори. И най-вече стремежът у всеки от тях да направи необходимото най-напред за другия, а после за себе си. И точно тук не Ви разбирам. Не разбирам Вашето безпокойство за любенето ви. Но както се казваше в едно телевизионно предаване на един мустакат водещ – да вървим нататък.

Ала ще започна отзад напред. И така –темата днес основно е за оргазма при жената виж Статиите за оргазма в сайта и по-специално [тази](#) .

Та от там се разбира, че това много сложно събитие – оргазменото изживяване при жената е с едно разнообразно по протичане картина. От най-малката въздишка до вулканично избухване на удоволствените емоции в нея. И още – не е никак задължително това събитие от психосексуална гледна точка. А дали това изригване на емоциите в нея се съпровожда само няколко капки навлажняване на влагалището или както е при Вас с едно по-обилно сладострастно намокряне – това вече е въпрос на една добра сексуална възбуда, която съвсем физиологично намира своя отговор на тези силни емоции. Сиреч няма, ама няма никакво „напикаване"! А има само израз на

много силна обич и страст. Това е.

И пак да вървим нататък. Но този път от самото начало. Казвате, че мъжете би трябвало да помиришат в буквалния смисъл на тази дума бъдещата си полова партньорка. И това Ви учудва и го сравнявате с животните в природата. Но аз ей сега ще Ви попитам на свой ред нещо на тази тема: „Девойче, как ще ми обясните факта, съществуващ още от зората на човечеството“. Иде реч за така наречената парфюмерийна промишленост. Една световна промишленост, която всяка минута буквално бълва парфюмерийни продукти уж предназначени за жената. Да, ама не. Те са предназначени за мъжа, който да ги помирише. Точно така – за самия него. И сега пак въпрос - спомняте ли си героя на Ал Пачино, незрящия мъж в филма „Усещане за жена“! Там този мъж безпогрешно откриваше благодарение, точно на мириса и обонянieto си, най-красивата жена. Безпогрешно! И ето сега една идея, която неврофизиолозите биха подкрепили безпрекословно. Всяка една сетивна нервна клетка стига до нервната клетка-анализатор, чрез каскада междини нервни клетки. И ето го сега изключението на това правило, което го пък потвърждава. Само и единствено нервните сетивни клетки на мириса, разположени в носната кухина, контактуват пряко с нервните клетки анализатори на мириса в главния мозък. Само те и точно затова помирисването е един своеобразен светофар за една бъдеща сексуална връзка. Както за жените, така и за мъжете. И ето нещо от практиката ми като лекар-сексолог. Не един път, а много пъти съм се срещал с причината за липса на либидо и лошокачествена полова възбуда - именно липса на способност на съответния мъж да помирише партньорката си поради отсъствие в носната му кухина на сетивни нервни клетки за помирисване. Та Природата си е Природа и всичко в нея ни е необходимо.

А сега – два думи за феромоните. Цитирам данни за тях от медицинския учебник по ендокринология. Феромони (ферайн - пренасям, хормон – възбуда) са биологичноактивни вещества, предаващи кодирана информация за индивида който ги излъчва, като видова принадлежност, пол, възраст, физиологично състояние, на индивида, който ги приема и освобождават в него специфични реакции, най-вече сексуални. Факт за това е и синхронизацията на менструалния цикъл на жени, работещи заедно. Още – смята се, че човешкият обонятелно-сексуален отговор на феромоните е ограничен през детството и се разгъва с пълна сила едва в зряла сексуална възраст. Буди интерес за дискусия и фактът за ролята на феромоните в далечна Индия. Там определят дамите, какви са като жени, според миризмата на техните вагини. Твърди се, че има и разлика във феромоните, излъчвани от блондинки и брюнетки.

И сега за най-важното в писмото Ви. Казано е, че сух от дъжд не се излиза. Вече доста време в интимния живот по целия свят се държи на това, че мъжът, като любовен

партньор в една полова двойка да не бърза и да удължава любовната увертюра, тъй като само по този начин неговата партньорка може да достигне до хубавото и в любенето с него. Сиреч той да не е егоист и по-напред да се погрижи за жената в неговите обятия, а чак след това да потърси и своето удоволствие. Това, по целия свят, проповядвано от сексолози и психолози. И не само това. Всички специалисти по сексология и семейна консултация държат много на това. И горко на мъжете днес, които не се съобразяват с този постулат. Горко!!! И цяла плеяда мъже днес и то по целия ни земен свят се мъчат горките да се докарат до точно това съдбовно изискване за тях в любенето им! И Вашите сексуални партньори, предишни, сегашни, а може би и бъдещи – също. Да, ама Вие точно за това свършвате още преди половото сношение. И това Ви притеснява. Даже и Ви мъчи. Ха сега де! Ето затова моя милост казва много пъти, че в любенето норми няма, не може да има и на бива да има. Сиреч каквото се случи и ИМПРОВИЗАЦИЯТА е най-доброто нещо в любенето в една полова двойка. Не да се вглеждаме в себе си и един в друг, а да се радваме, че сме заедно със слети тела, слети сърца и души. Да не падаме в плен в така наречената статистка. Броейки това и онова, не съзнаваме, че хубавото бяга далеч от нас. И губим, искаме-не искаме, човека до нас.

Да, ама лично аз се питам откъде у Вас това недоволство. Нали получавате в любенето своите оргазми. Да, ама те идвали преди сношението. Е, и какво Ви пречи това? Какво ? Пак казвам: оргазмът при жената си идва когато си иска, и това е природно обусловено, и не подлежи на никакви предварителни корекции.

Затова Ви моля от сърце да престанете да се вторачвате в себе си и в него, а да се радвате един на друг във взаимните си обятия с мъжа до Вас. Помнете: импровизирайте, всеки път го правете различно. Кога по-дълго, кога по-кратко, кога така, кога по-иначе. И помнете Господ, сиреч Природата в нас, си знае работата. И не бива да се бъркаме, след като всичко вече е добре. Иначе пиленцето, кацнало на рамото ни, ще отлети. И за да не отлети, за днешното довиждане Ви поднасям „Страстта не е порок“, написано от любовното перо на едно много красиво момиче, Стела Рейзи от Нова Загора. Ето го:

Страстта не е порок.
Тя има много варианти
И много пъти служи за урок

На някой пристрастил се запаянко.
Не е порок да искаш от живота
Безоблачно небе и гладък път.
Порок е щом за сметка на околните
Живуркаш и градиш авторитет.
Страстта не е порок, ако се спазват
Реалните житейски правила,
Но теза жалост се оказват
Неземни за човешката душа.
Страстта е дар и трябва да се пази,
А не изопачавайки я в грях
Да хулим онзи или пък онази,
Които са я имали в тях.
Животът има много благодати
И също толкоз много грехове.
Защо пък да не бъдем
Пристрастени
Към малкото човешко – от сърце!

Ето девойче, точният и конкретен отговор към Вас! Пристрастени към това малко човешко, но от сърце!

И накрая още едно намигване към вас, една песен по темата - Satisfaction на Rolling Stones.

{youtube}nrIPxIFzDi0{/youtube}

д-р Илия Врабчев, сексолог-психотерапевт